

den Ligningsmyndighederne paahvilende foreløbige Ansættelse ment at kunne simplificere de herhenhørende Regler, saaledes at den fornyede Prøvelse, der efter Bestemmelsen i den gældende Lovs § 24, 2. Stk., nu skal foregaa med Hensyn til Skatteydere, som ikke behørigt har selvangivet, eller for hvis Vedkommende de selvangivne Beløb er forhøjede uden forudgaaende Forhandling med Ligningsmyndigheden, bortfalder, idet de paagældende paa samme Maade som de øvrige Skatteydere henvises til straks at paaklæge den foreløbige Ansættelse for Skatteraadet.

De foretagne Forandringer i de øvrige Paragraffer er herefter i Hovedsagen af redaktionel Natur, foranlediget af nævnte Ændring af Fremgangsmaaden ved Ligningen. Kun har man samtidig i § 23 og § 28 optaget de Bestemmelser om Forhøjelse af tidligere Aars Ansættelser, der følger af, at Reglerne i Lov om Selvangivelse af Formue af 13. Oktober 1917 er indlemmede i Forslaget, ligesom man i § 26 har optaget den i de senere Aar gældende Bestemmelse om Bankers og Vekselereres Pligt til at give Oplysning vedrørende de gennem dem foretagne Køb og Salg af Værdipapirer.

Til §§ 31—34.

Ogsaa de her omhandlede Regler angaaende Paaklage til Landsoverskatteraadet og dets Kontrol med Skatteligningen er i alt væsentligt ensartede med de gældende. Kun har man i Forslagets § 31 optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at Ansættelser, der ikke har været indankede for Skatteraadene, som Regel ej heller kan paaklages for Landsoverskatteraadet.

Endvidere har man i § 34 ment at maatte optage en Bestemmelse, hvorved Landsoverskatteraadets Adgang til skønsmæssigt at forhøje en Skatteydere Ansættelse begrænses. Forholdet er paa dette Omraade efter de gældende Regler saaledes, at der med Hensyn til de stedfundne Skatteansættelser kan skrives ind paa to Maader, enten derigennem, at der i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 42 gøres Efterkrav gældende paa for lidet erlagt Skat, eller saaledes, at selve den stedfundne Ansættelse i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 34 ved Landsoverskatteraadets Foranstaltning forhøjes.

Medens Erstatningsansvaret efter førstnævnte Bestemmelse kan gøres gældende uden Hensyn til, hvor lang Tid der er hængaet siden det paagældende Skatteaar, idet Ansvarets Gennemførelse er afhængig

af, at den stedfundne Ansættelse bevises at have været for lav, bør Efterbetaling gennem en skønsmæssig Forhøjelse af Ansættelser, som formodes at være for lave, begrænses. Det drejer sig her om en Forhøjelse efter Skøn, der vel som det virksomste Middel under selve den løbende Ligning overfor Skatteydere, der lægger Skjul paa deres økonomiske Forhold, paa ingen Maade kan undværes, men som paa den anden Side, ved at anvendes længere Tid efter den paagældende Lignings Afslutning og til et Tidspunkt, hvor det maaske er vedkommende Skatteyder umuligt nøje at dokumentere sine daværende økonomiske Forhold, vil kunne virke uforholdsmæssig haardt. Det Tidsrum, indenfor hvilket saadan Forhøjelse bør tillades, har man i Tilslutning til Bestemmelsen i Forslagets § 48 ment passende kunde sættes til 2 Aar fra Udløbet af det paagældende Skatteaar at regne.

Endelig har man, under Hensyn til, at Arbejdet indenfor Landsoverskatteraadet efter de dette Raad tillagte Funktioner falder i to Hovedgrupper, ment, at der maatte gives lovhjemlet Adgang til under Bibeholdelse af Raadets Enhed at indføre en Sondring i den rent forretningsmæssige Ordning med Hensyn til Forretningernes Fordeling og Udførelse. Forholdet er paa dette Omraade det, at Raadets Hovedvirksomhed, Paakendelse af de af Skatteyderne indeivne Klager, udføres af det samlede Raad, medens den anden Side af Raadets Virksomhed, Tilsynet med og Skærpelse af de af Skatteraadene foretagne Ansættelser, udføres af en særlig Afdeling under Ledelse af Raadets Næstformand. Allerede under Hensyn til, at de ved nævnte Afdelings Foranstaltning foretagne Ændringer i de stedfundne Ansættelser maa kunne indankes for Raadet, vil det være ønskeligt, at den nærmere Ordning af Raadets Virkemaade og Forholdet mellem de to Grupper af Funktioner undergives nærmere reglementariske Bestemmelser, ligesom der gennem saadanne samtidig kunde aabnes Adgang for Statskassen til i større og vigtige Klagespørgsmaal at blive særlig repræsenteret for Raadet, inden dets Afgørelse træffes.

Hertil sigter Bestemmelsen i Paragraffens næstsidste Stykke.

Til § 35.

Medens man for Personers Vedkommende har ladet det have sit Forblivende ved de gældende Regler om Tilgang af Skattepligtige, saaledes at disse ansættes